

wijst erop dat gedurende het tijdvak waarvan hier sprake is (twintig à dertig jaar), waarschijnlijk nieuwe lid-staten met een andere demografische structuur zullen toetreden, en vindt het van wijs bestuur getuigen als hier op de betreffende beleidsterreinen reeds nu werd ingespeeld;

nodigt de Commissie uit om een meer gedetailleerde studie te verrichten naar de demografische trends in de EU-regio's én in de kandidaatlanden, en zou willen dat hierbij kwesties onder de aandacht kwamen als verstedelijking, ontvolking van het platteland, demografische gevolgen voor de arbeidsmarkt en concurrentievermogen van de regio's ten opzichte van elkaar;

is van oordeel dat dit onderwerp permanent op de agenda dient te staan; dringt er bijgevolg bij de Commissie op aan de demografische ontwikkeling in de lid-staten van de EU, evenals in de kandidaat-lid-staten nauwgezet te volgen en haar conclusies in een jaarverslag neer te leggen;

Brussel, 14 mei 1998.

vestigt er de aandacht op dat speciale maatregelen dienen te worden getroffen om aanbod en vraag op de arbeidsmarkt met elkaar in evenwicht te brengen, onderstreept de rol die Europese programma's en fondsen hierbij kunnen spelen, en is van mening dat een pro-actief gebruik van de fondsen in overweging dient te worden genomen op gebieden waar demografische ontwikkelingen het proces van economische achteruitgang dreigen te verergeren;

benadrukt de verantwoordelijkheid die de lokale en regionale overheden in enkele lid-staten hebben op het gebied van pensioenen, sociale zekerheid en gezondheidszorg;

waarschuwt de lid-staten voor de risico's van een kortzichtig financieel, sociaal-zekerheids- en pensioenbeleid, waardoor de komende generatie zal worden opgescheept met onevenredig zware financiële lasten, met name in het licht van de Europese Monetaire Unie, en

verzoekt tot slot zijn voorzitter om deze stellingname ter kennis te brengen van de Commissie, de Raad, het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité.

De voorzitter

van het Comité van de Regio's

Manfred DAMMEYER

Advies van het Comité van de Regio's over het „Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende maatregelen voor financiële bijstand aan innoverende en banenscheppende kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) — Het groei- en werkgelegenheidsinitiatief”

(98/C 251/08)

HET COMITÉ VAN DE REGIO'S,

gelet op het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende maatregelen voor financiële bijstand aan innoverende en banenscheppende kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) — het groei en werkgelegenheidsinitiatief⁽¹⁾;

gelet op het besluit van de Raad d.d. 16 maart 1998 om conform het bepaalde in artikel 198C, eerste alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap het Comité van de Regio's dienaangaande te raadplegen;

gelet op het besluit van zijn Bureau d.d. 12 maart 1998 om hierover advies uit te brengen en commissie 6 „Werkgelegenheid, economisch beleid, gemeenschappelijke markt, industrie, MKB” met de voorbereiding van de werkzaamheden ervan te belasten;

gelet op het door commissie 6 op 6 april 1998 goedgekeurde ontwerpadvies (CDR 46/98 rev.) (rapporteur: Virtanen, co-rapporteur: Keymer);

⁽¹⁾ COM(1998) 26 def. — CNS/98/0024 — PB C 108 van 7.4.1998, blz. 67.

en gezien het feit dat het Comité van de Regio's reeds eerder, nl. in de adviezen inzake het „Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende een derde meerjarenprogramma voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) in de Europese Unie (1997-2000): het potentieel van het Europese MKB op het gebied van werkgelegenheid, groei, concurrentievermogen, maximaal versterken" (1), de „Mededeling van de Commissie: Communautaire structurele maatregelen en de werkgelegenheid" (2), het „Groenboek betreffende innovatie" (3) en het „Eerste actieplan voor innovatie in Europa" (4), gewezen heeft op de rol van het MKB bij het scheppen van werkgelegenheid en daarbij met name attent heeft gemaakt op de behoefte aan risicokapitaal van de kant van innoverende ondernemingen in Europa,

heeft tijdens zijn 23e zitting van 13 en 14 mei 1998 (vergadering van 14 mei) het volgende advies met algemene stemmen goedgekeurd.

1. Inleiding: inhoud van het Commissiedocument

De Commissie stelt voor, drie nieuwe financieringsinstrumenten ter ondersteuning van innoverende, snel groeiende kleine en middelgrote bedrijven in te voeren. Voor dit programma met een looptijd van drie jaar (1998-2000) zal verdeeld over de respectieve begrotingen 420 miljoen ecu ter beschikking worden gesteld. De door de Commissie voorgestelde financieringsinstrumenten zijn:

- een risicokapitaalfaciliteit om voor ondernemingen de mogelijkheden om eigen kapitaal aan te trekken, te verbeteren. De faciliteit zal worden beheerd door het Europees Investeringsfonds (EIF), dat echter niet rechtstreeks zal optreden, maar gebruik zal maken van intermediairs in de vorm van regionale of gespecialiseerde investeringsfondsen die specifiek op het MKB gericht zijn. Voorgesteld wordt 40 % van de totale begrotingsmiddelen van het programma voor deze regeling uit te trekken.
- financiële bijdragen voor de oprichting van transnationale joint ventures met behulp waarvan de Commissie de internationalisering van het MKB in de EU wil ondersteunen, en wel door bij te dragen in de kosten die gepaard gaan met de oprichting van een transnationale joint venture. De totale bijdrage kan oplopen tot maximaal 100 000 ecu, waarmee ten hoogste 50 % van de kosten i.v.m. de voorbereiding van een joint venture, bijvoorbeeld marktonderzoek en opstellen van oprichtingsstukken, kan worden gedekt en ten hoogste 10 % van de beleggingen in vaste activa. Voorgesteld wordt om voor deze regeling 20 % van de totale begrotingsmiddelen van het programma uit te trekken.
- een garantiefaciliteit om de toegang tot leningskapitaal voor innoverende middelgrote en kleine bedrijven te verbeteren. Deze faciliteit zal op trust-basis worden beheerd door het Europees Investeringsfonds

(EIF). De bedoeling is dat gebruik gemaakt wordt van bestaande nationale en regionale garantieregelingen, waarvan de capaciteit om risico's te aanvaarden met deze nieuwe faciliteit kan worden vergroot. De achterliggende gedachte is juist voor die innoverende ondernemingen betere financieringsmogelijkheden te scheppen, die vanwege de financieringsrisico's moeilijk leningen kunnen krijgen. Voorgesteld wordt om 40 % van de totale begrotingsmiddelen van het programma uit te trekken voor deze faciliteit. Het bedrag dat voor dit programma ter beschikking wordt gesteld, dekt alle uit de regeling voortvloeiende kosten tot een van te voren vast te stellen plafond.

2. Achtergronden van het programma

2.1. Tijdens de Top van Amsterdam heeft de werkgelegenheid een prominentere plaats in het EU-beleid gekregen. Dit betekent niet dat de EU een speciale bevoegdheid op het vlak van het werkgelegenheidsbeleid is toegekend; de rol die haar door het nieuwe werkgelegenheidsartikel wordt toebedeeld, is veeleer van coördinerende aard. Het is daarom van belang dat op die gebieden waarop de Europese Unie wel bevoegdheden heeft, snel en doelgericht maatregelen worden genomen ter bevordering van de werkgelegenheid.

2.2. In Amsterdam is besloten dat op EU-niveau maatregelen moeten worden uitgewerkt om de ontwikkelingsmogelijkheden van met name innoverende middelgrote en kleine bedrijven te verbeteren. Dit is tijdens de werkgelegenheidstop in Luxemburg bekrachtigd. Eerder al, n.a.v. de discussie over innovatie, was vastgesteld dat de innovatie in Europa vooral door de relatief geringe beschikbaarheid van risicokapitaal wordt afgeremd. Uitgangspunt van het actieplan dat door de Commissie in november 1996 gepresenteerd werd, is dan ook te streven naar uitbreiding van het risicokapitaal op regionaal, nationaal en EU-niveau. Het programma dat nu ter behandeling voorligt, is door de EU met name ontwikkeld om het risicokapitaal voor innoverende bedrijven te vergroten. Het Comité kan tevreden zijn: er is op dit punt snel en doelgericht gewerkt.

(1) CDR 211/96 fin — PB C 34 van 3.2.1997, blz. 34.

(2) CDR 306/96 fin — PB C 42 van 10.2.1997, blz. 15.

(3) CDR 112/96 fin — PB C 182 van 24.6.1996, blz. 1.

(4) CDR 68/97 fin — PB C 244 van 11.8.1997, blz. 9.

3. Algemene opmerkingen

3.1. Het MKB speelt een vitale rol bij het scheppen van nieuwe werkgelegenheid. Nieuwe banen ontstaan door de oprichting van nieuwe ondernemingen en uitbreiding van het personeel in bestaande ondernemingen. In de oprichtingsfase van een onderneming zijn een bruikbaar ondernemingsconcept, een goede leiding en beginkapitaal essentieel. Behalve beginkapitaal heeft een beginnende onderneming ook financiering nodig voor de aanloopfase, hetgeen nog wel eens problemen met zich mee wil brengen. Daarnaast krijgt een beginnend bedrijf voor zaken als vergunningen e.d. te maken met overheidsinstanties, moet het marktonderzoek verrichten en ook andere samenlevingsrelevante informatie verzamelen.

3.2. Vaak ligt een goed commercieel idee van de oprichters aan de basis van innoverende kleine en middelgrote bedrijven, maar soms ontbreekt de kundigheid om een bedrijf te leiden. Het gebrek aan managementcapaciteiten kan net de risicofactor zijn die een nieuw bedrijf oninteressant maakt voor beleggers. Anderzijds kan een nieuwe investeerder een bedrijf ook aanzetten tot een professionelere aanpak van de bedrijfsvoering.

3.3. Innoverende bedrijven zijn zeer dynamisch, zodat traditionele financieringssystemen vaak niet aan hun eisen kunnen voldoen. Het komt voor dat zij buiten de gewone termijnen om, en vaak onvoorzien, financiële middelen nodig hebben. Bovendien kunnen ook kort op elkaar volgende investeringen nodig zijn i.v.m. de productontwikkeling en het behoud van de marktpositie.

3.4. De samenleving waarvan bedrijven deel uitmaken en de manier waarop beginnende ondernemers en ondernemers met plannen om een bedrijf op te richten tegemoet wordt getreden, zijn eveneens belangrijke factoren. Krijgt een beginnende ondernemer te maken met een gunstig, bedrijfsvriendelijk ondernemingsklimaat, dan is de kans groot dat er innoverende middelgrote en kleine bedrijven ontstaan die, indien mogelijk, hun activiteiten ook zullen uitbreiden.

3.5. Of banken bereid zijn om te financieren, hangt allereerst af van de aanwezigheid van zogenoemde zekerheden. Hiervoor komen deposito's en vaste activa in aanmerking, waarbij laatstgenoemde in onzekere tijden vaak te laag worden gewaardeerd. Ook persoonlijke eigendom van de eigenaars van ondernemingen komt als zekerheid in aanmerking.

3.6. Voor beginnende innoverende en nieuwe technologieën toepassende bedrijven is het moeilijk om aan werkelijk risicokapitaal te komen. Voor deze ondernemingen moeten daarom speciale start- en risicokapitaalfondsen in het leven worden geroepen. Ook beleggingen en advies van particuliere investeringsfondsen nemen een belangrijke plaats in. Toch kan uiteindelijk vaak een regionale risicokapitaalverstrekker het best zich een oordeel vormen over het ondernemingsklimaat, de

geschiedenis van het bedrijf en andere specifieke omstandigheden en garanties eisen die in verhouding staan tot de aan de orde zijnde risico's. Aldus kan ook beter worden ingespeeld op de behoefte aan kleinere leningen.

4. Bijzondere opmerkingen

4.1. Doelstelling van het programma

4.1.1. Doel van het programma is gunstige voorwaarden te scheppen voor het creëren van banen door snelgroeiende middelgrote en kleine bedrijven, met name ondernemingen die van de vooruitgang van de techniek gebruik maken. Het programma beoogt voorts de oprichting en groei van innoverende ondernemingen te vergemakkelijken door m.b.v. extra financieringsmogelijkheden hun investeringsactiviteiten te ondersteunen en daardoor het scheppen van banen te stimuleren. De doelstelling is juist. Het streven om, zoals het programma beoogt, het scheppen van nieuwe banen te stimuleren door met een nieuw financieel instrument de oprichting en groei van middelgrote en kleine bedrijven te bevorderen, dient derhalve te worden gesteund.

4.1.2. Het Comité wil de werkgelegenheidspolitieke doelstelling van het programma benadrukken. De praktijk heeft uitgewezen dat d.m.v. regionale risicokapitaalfondsen het scheppen van nieuwe banen met geringe inspanningen kan worden bevorderd. Het Comité dringt er dan ook bij de Commissie op aan, er zorg voor te dragen dat een toereikend gedeelte van de middelen van het programma wordt aangewend ten behoeve van reeds bestaande en op te richten regionale fondsen van risicokapitaal. Verder is het Comité van mening dat de aandacht moet uitgaan naar kleine ondernemingen die direct nieuwe banen creëren.

4.1.3. Het Comité verzoekt de Commissie met klem, ervoor te zorgen dat ook het MKB in minder ontwikkelde regio's de mogelijkheid heeft aan het programma deel te nemen. In de sterk ontwikkelde regio's van Europa zijn van nature nauwe banden tussen de grote technologische bedrijven, onderzoeksinstellingen en het MKB, terwijl het MKB in minder ontwikkelde en perifere regio's het zonder zulke netwerken moet stellen.

4.2. Het begrip innovatie

4.2.1. Het begrip innovatief vermogen dient te worden gepreciseerd. Het begrip mag bij de tenuitvoerlegging van het programma niet uitsluitend worden gerelateerd aan zgn. high-tech-ondernemingen. Het toepassen van nieuwe technologieën is weliswaar een wezenlijk onderdeel van innoverende activiteiten, maar geenszins het enige. Dit begrip moet dus voldoende ruim worden omschreven zodat een evenwichtige verdeling van de financiële middelen over de verschillende regio's van Europa mogelijk is.

4.2.2. Het begrip innovatief vermogen dient ruim te worden gedefinieerd zoals in het Groenboek van de

Commissie betreffende de innovatie.⁽¹⁾ Als innovatief kunnen dan alle bedrijfsactiviteiten worden beschouwd waarbij ofwel een nieuwe technologie wordt toegepast ofwel bijvoorbeeld in de productontwikkeling of marketing nieuwe procedures worden gebruikt die als voorbeeld kunnen dienen voor andere bedrijfsactiviteiten van het MKB in die regio. In dat geval is niet alleen technologie bepalend voor het innoverend vermogen, maar wordt ook gekeken naar de overige deelsectoren van het ondernemerschap, zoals management, productontwikkeling, marketing en niet te vergeten de bedrijfs-calcuatie van een onderneming, die voor een hogere rendabiliteit en kostenefficiëntie zorg draagt.

4.2.3. Het Comité zou er verder op willen wijzen dat vanuit het oogpunt van regionale ontwikkeling een onderneming ook innoverend kan zijn wanneer deze een sector vertegenwoordigt die van de economische structuur van de regio een vreemde eend in de bijt is en ontwikkelingsmogelijkheden voor deze regio lijkt te bieden. Met het oog op de vele aspecten van innovatie kunnen beslissingen over financiering dan ook dikwijls het best op regionaal niveau worden genomen, omdat men daar het best op de hoogte is van de ondernemingen en hun activiteiten.

4.2.4. Het Comité stelt daarom voor, in de preambule van het besluit een als volgt luidende nieuwe considerans toe te voegen: „Overwegende dat bij de tenuitvoerlegging van dit besluit de door de Commissie in hoofdstuk 1 van haar Groenboek betreffende innovatie⁽²⁾ voorgestelde definitie van innovatie dient te worden gehanteerd”.

4.2.5. Verder stelt het Comité voor om in punt 1 „Inleiding” van bijlage 1 de laatste zin als volgt te veranderen: de ETF-startersregeling zal de door de EIB in samenwerking met het EIF ingestelde Europese Technologiefaciliteit (ETF) versterken door een investeringsbeleid waarmee een hoger risicoprofiel gepaard gaat zowel ten opzichte van de bemiddelende fondsen als ten opzichte van het investeringsbeleid van deze laatste en dat naast high-tech-ondernemingen ook op andere innoverende bedrijven gericht is.

4.3. Financiële instrumenten

4.3.1. Het Comité steunt het voorstel van de Commissie om drie nieuwe financiële instrumenten in te voeren ter bevordering van groeiende, innoverende middelgrote en kleine bedrijven. Het Comité wil desalniettemin een aantal punten naar voren halen die vanuit het oogpunt van het MKB van wezenlijk belang zijn en waarmee bij

⁽¹⁾ Schematisch voorgesteld is innovatie:

- de vernieuwing en uitbreiding van het assortiment producten en diensten en van de daarmee samenhangende markten;
- de invoering van nieuwe productie-, toeleverings- en distributiemethoden;
- de invoering van veranderingen in het beheer, de arbeidsorganisatie, de arbeidsomstandigheden en de kwalificaties van werknemers.

⁽²⁾ COM(95) 688 def.

de tenuitvoerlegging van dit programma rekening dient te worden gehouden.

4.3.2. Ten eerste hecht het Comité er belang aan dat gebruik wordt gemaakt van de deskundigheid van regionale en lokale „intermediairs” bij de toepassing van deze drie instrumenten. Verder is een goede voorlichting omtrent deze programma's van primair belang: de voor de regionale ontwikkeling bevoegde instanties moeten goed worden geïnformeerd en in kennis worden gesteld van de fondsen en financiële instellingen die in de verschillende regio's als intermediair van de programma's fungeren.

4.3.3. Wat betreft de ETF-startersregeling, sluit het Comité zich aan bij het streven van de Commissie om de ontwikkeling van innoverende middelgrote en kleine bedrijven met een groot groeipotentieel in de oprichtings- en aanloopfase te ondersteunen door de mogelijkheden om eigen kapitaal te verwerven te verbeteren, andere investeerders over te halen om te investeren in dergelijke ondernemingen en in de hele Unie de ontwikkeling van de risicokapitaalmarkt te stimuleren.

4.3.4. De voorgestelde regeling heeft echter alleen maar effect in regio's waar investeerders en in investeringen geïnteresseerde bedrijven zijn. Ter ondersteuning van het risicokapitaal zou dan ook een regeling moeten worden ingevoerd om ook ondernemingen in perifere gebieden van Europa de mogelijkheid te bieden, beleggers in de hele Unie beter voor te lichten over hun activiteiten. In de praktijk komt van dit beginsel nog maar weinig terecht, investeerders worden doorgaans op de thuismarkt gezocht of, zoals het geval is geweest bij enkele technologieprojecten, in de VS, terwijl in heel Europa belangstellenden te vinden zijn.

4.3.5. Wat betreft de Europese joint venture, is het Comité van mening dat het streven om het MKB te helpen bij het oprichten van transnationale Europese joint ventures in de EU om zo te profiteren van de mogelijkheden van de gemeenschappelijke markt, een efficiëntere exploitatie van de beperkte economische en menselijke hulpbronnen en kleinere afstanden tot de afnemers, zeer zeker ondersteund moet worden.

4.3.6. De in het Commissievoorstel gepresenteerde regeling zal ongetwijfeld met name in die gebieden vrij goed functioneren waar zeer veel aan grensoverschrijdende samenwerking wordt gedaan, de afstanden klein zijn en de economische samenwerking op een lange traditie kan bogen. In gebieden die ver van de belangrijkste markten van Europa af liggen, zouden daarentegen wel eens problemen kunnen ontstaan. Van oudsher zijn in deze gebieden de activiteiten van het MKB vanwege de grote afstanden op de thuismarkt gericht, en is de drempel om te gaan internationaliseren en exporteren altijd zeer hoog geweest. Niet zo zeer materiële factoren als wel gebrek aan talenkennis, ontoereikende marketingvaardigheden e.d. blijken hier dikwijls het probleem te zijn.

4.3.7. Het Comité zou de Commissie daarom willen voorstellen, de nu in te voeren regelingen aan te vullen met een instrument waardoor ook kleine bedrijven die

hun export aan het uitbreiden zijn en zich door hun financiering vergende operatie zouden kunnen opwerken tot het niveau waarop de oprichting van een joint venture mogelijk is, een beroep kunnen doen op deze financiële faciliteit. In dit verband wil het Comité ook wijzen op het belang van de initiatieven „Europartner-schap”, „Interprise” en „BC-net” die bedrijven helpen bij het opzetten van netwerken en het zoeken van partners.

4.3.8. De MKB-garantiefaciliteit verdient volgens het Comité alle steun. In de hele EU worden met deze faciliteit de mogelijkheden voor het MKB om kredieten op te nemen verbeterd: het volume van de leningen wordt vergroot, door de kredietverstrekkers worden qua zekerheden minder strenge eisen gesteld en banken worden aangemoedigd om risico's te aanvaarden bij het verstrekken van leningen aan het MKB.

4.3.9. Het Comité is van mening dat naast leningen zonder zakelijke zekerheid aandacht dient te worden besteed aan de hoogte van de rente van de leningen. Om het banenscheppend vermogen van het MKB zo goed mogelijk te beschermen, zou volgens het Comité overwogen moeten worden om naast de nu voorgestelde regeling een regeling in te voeren die bepaalt dat in gebieden met grote structurele problemen leningen in afzonderlijk te preciseren gevallen in eigen vermogen kunnen worden omgezet. Voor een dergelijke regeling zouden dan sectoren in aanmerking komen die voor de regionale ontwikkeling van wezenlijk belang zijn en waarin een toename van het aantal banen een positieve uitwerking heeft op de ontwikkeling van de hele regio.

5. Conclusies

5.1. Ten slotte stelt het Comité vast dat de discussie over het Groenboek betreffende innovatie niet alleen geleid heeft tot de conclusie dat het risicokapitaal uitgebreid moet worden. Zo is men bijvoorbeeld ook tot het inzicht gekomen dat het regel- en wetgevend kader voor het MKB vereenvoudigd moet worden en innovatie dient te bevorderen. In het actieplan voor innovatie wordt heel concreet van het „éénloketbeginsel” gesproken. Aangezien de Commissie nu voorstelt, drie

verschillende financiële instrumenten in te voeren waarvan zij één zelf wil beheren en twee door het Europees investeringsfonds beheerd zullen worden en waarvan de uitvoering aan regionale of op een speciaal gebied gespecialiseerde financiële tussenpersonen (intermediairs) zal worden overgelaten, is het vanuit het oogpunt van de ondernemingen uitermate belangrijk dat tenminste bij de voorlichting het éénloketprincipe gehanteerd wordt.

5.2. Hoewel er voor de verschillende financierings-systemen verschillende financiële tussenpersonen nodig zijn, is het zaak ervoor te zorgen dat men bij één en dezelfde regionale coördinator terecht kan voor informatie en praktische aanwijzingen betreffende de drie instrumenten. Voor een bedrijf kunnen de administratieve formaliteiten en regels die voor EU-programma's gelden, immers net zo vreemd zijn als de regels en voorschriften van een ander land, waarmee het door gebruik te maken van de JEV-regeling (Joint European Venture) te maken kan krijgen.

5.3. Innoverende middelgrote en kleine bedrijven spelen bij de regionale ontwikkeling een wezenlijke rol. Aangezien in het regionale beleid van de EU al een zekere strategische planning wordt benadrukt, dienen de voor de regionale ontwikkelingsstrategie bevoegde instanties terdege op de hoogte te zijn wanneer de middelen van dit programma verdeeld worden.

5.4. Het Comité stelt dan ook voor dat van de als intermediair fungerende fondsen of financiële instellingen alsook de nationale coördinatoren verplicht worden met de regionale overheid contacten te onderhouden.

5.5. Tenslotte wil het Comité opmerken dat het effect van het programma in een breder verband dient te worden bekeken dan alleen a.d.h.v. statistische gegevens van ondernemingen die in het genot van de financiering zijn gekomen. Het zou mogelijk moeten zijn te onderzoeken hoeveel nieuwe duurzame banen, die anders niet gecreëerd hadden kunnen worden en die niet tot een verlies van banen in concurrerende- of partnerbedrijven geleid hebben, dankzij dit programma zijn ontstaan. Een dergelijk onderzoek kan het best in samenwerking met de regionale en lokale overheden worden verricht.

Brussel, 14 mei 1998.

*De voorzitter
van het Comité van de Regio's*

Manfred DAMMEYER